

Publicerad 2009-11-15 01:02 av ramblinroses

som bortblåsta...

de bara försvinner
dessa 14 år
när vi möts

jag möter din blick
andas in din doft
hör din röst
känner dina fingrar omsluta mina
dina mjuka läppar mot min panna

åren bara försvinner och det är vi igen
som om ingenting annat har passerat

du har tänkt mycket denna vecka
säger du
på det som då fanns
du minns den röda klänning du älskade att se på mig
minnena virvlar genom dig så starkt
säger du
till de platser vi var
där du har vandrat genom åren för att minnas det vi delade

dina läppar smeker min kind
du insuper min doft
säger att du saknar mig så mycket
att du snart är en fri man
och du vill att vi ska börja träffas igen

det har runnit mycket vatten under broarna
jag är inte samma längre
vi är så olika
det går att ta på

men på nåt knäppt sätt
långt därinne under din lite tuffa, hårda yta
som betyder så mycket för dig
som jag har svårt att klara av
så slår ditt hjärta på samma sätt som mitt

du håller om mig
din sträva kind lutar mot min
jag känner hur det river
och jag minns allt

dina läppar möter mina
en trevande kyss som känner igen
den blir snart som förr
het
krävande
pockande

jag måste gå
säger jag
smeker din sträva kind
jag måste gå
säger jag
drunknar i dina ögon som håller mig kvar
jag måste gå
tar emot din kyss som inte släpper

jag måste gå
jag flyr

går som i dimma nu
vet inte vad jag ska tycka
vet inte vad jag ska känna
vet inte vad jag ska göra

vi är så olika
fast våra själar möts
jag går
du stannar

ändå... som bortblåsta är åren
och det är vi igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ramblinroses med Poeter.se id #29552 innehar upphovsrätten